

Na nápěv č. 832

1. **Ty, jenž jsi slavná koruna**
biskupů všech a kněží,
k tobě se národ Čechů zná,
tvou slávu v srdci střeží,
tys naší věčnou ctí
v Kristově království,
Vojtěše, berlo Páně.

2. Tys dychtivě sál moudrost škol,
jež vedou duši k víře;
ty, národů tří apoštol,
nám dán jsi za pastýře.
Když nouze veliká,
k tobě se utíká
tvůj lid o novou sílu.

T: V. Renč 1968
ND: P. Eben 1967 M 1 2 3

833

3. Ty stavěls proti otroctví
svobodu Božích synů,
tys v neochvějném otcovství
káral i smýval vinu,
sám na sebe vzals kříž,
aby tvůj lid byl blíž
vzkříšení k lásce Boží.

4. Biskupem buď nám, Vojtěše,
dál ve svých následnících,
všem klesajícím v útěše,
k slávě všech bojujících!
Pros, aby česká zem
vždy žila odkazem
tvé pravdy Bohem dané.

Na nápěv č. 832

1. **Lid český** z víry staleté
jenž k tobě, Kriste, vzhlíží,
s důvěrou, s myslí dítěte
tvář zvedá k tvému kříži.
A před oltářem tvým
vždy věrně kleká s ním
Zdislava, dívka Páně.

2. Přes věky až po dnešní den
nám její příklad září.
Moudrost i krásu českých žen
má v oslavené tváři.
Svých pozemských pár let
rozvila v rajský květ
Zdislava, dívka Páně.

T: V. Renč 1972
ND: P. Eben 1967 M 1 2 3

834

3. S matkou i celou rodinou
čítala v Boží zvěsti.
Mír plnil duši nevinnou,
dech domova a štěstí.
Dnem, nocí, v každý čas,
vším promlouval ten hlas
k Zdislavě, dívce Páně.

4. Ten Boží hlas jí pověděl
o vlastní cestě kříže.
Dům opustila, jak Pán chtěl,
dál do hor, k nebi blíže.
Bídu a kamení
v chléb lásky promění
Zdislava, dívka Páně.

5. Muž si jen útlou dívku bral,
nad ženou nyní žasne:
hlas tichý, jenž v ní zpívá dál,
sepjaté ruce krásné,
vše jsou teď nástroje
pro službu pokoje
Zdislavě, dívce Páně.

6. Matka svých dětí matkou všech,
všech potřebných se stává.
Ne křik a pláč, už pouhý vzdech
v ní soucit rozžehává.
Prosím staví dům
od země k nebesům
Zdislava, dívka Páně.

7. Zdislavo, ženo z našich žen,
růžičko požehnaná:
když kdokoliv z nás obtížen,
když v srdci pálí rána,
skloň se k nám ze slávy,
ty hvězdo Moravy,
Zdislavo, dívko Páně!

Na nápěv č. 832

1. **Radostnou píseň** boží lid
dnes o Anežce zpívá,
k studánce její spěchá pít,
kde prýští voda živá.
Darů a milostí
načerpá v hojnosti,
kdo s důvěrou ji vzývá.

2. Synovec z rodu Přemysla,
král železný a zlatý,
není tak silný jako ta,
jež žije život svatý.
Mocnější králů Král
ženichem jí se stal,
v plášť chudoby ji šatí.

T: J. Hrdlička 1989
ND: P. Eben 1967 M 1 2 3

836

3. Již jako On jdeš mezi lid,
lid nemocný a prostý,
chléb dáváš ústům, srdcím klid,
nejchudší tvůj stůl hostí.
Službou a zbožností
přes temné propasti
své doby stavíš mosty.

4. Tvůj klášter jméno Františka
již po staletí nosí.
Tam dodnes sestra Anežka
bdí s námi, Krista prosí
za církev, za národ,
za svěží květ a plod,
za vláhu božské rosy.

5. Anežko, sestro, nauč nás,
jak láskou hojit rány,
proměnit svého žití čas
v světlo a požehnání,
jímž boží království
dorůstá k plnosti.
Na cestě té buď s námi!